

ניצול מעמד לרעה וכניסה לשירות תוך מצג שווא (בד"מ 67/05):

עובד המועסק במשרד הפנים בתפקיד רע"ן פיקוח צפון במחלקה לרישוי כלי הירייה הורשע בכתב תובענה בכך; שבין החודשים 3/01 עד 8/01, ניסה לקדם אינטרס כלכלי של ידידה ששימשה כסוכנת ביטוח בחב' ביטוח בכך שיצר קשר בינה ובין נציגי גופים שהיו בעלי חברות אבטחה או חברות מטווחים שעליהם פיקח ומתוקף עיסוקם נדרשו לפוליסות ביטוח של עסקם. במעשיו אלו ניסה העובד להשיג עבור צד ג' טובות הנאה שנגזרה ממסגרת תפקידו; בשנת 2000 מילא העובד טופס שאלון פרטים אישיים בו הצהיר שברשותו תעודת בגרות, למרות שבפועל לא היה זכאי לתעודת בגרות.

ביה"ד התייחס לדפוס התנהגותו של העובד: לגבי האישום הראשון – העובד מילא תפקיד ברמה ניהולית. במסגרת תפקידו ביקש לקדם אינטרס אישי של פלונית, פעולה שעמדה בסתירה למהות ומטלות תפקידו ולכללי האתיקה. העובד היה צריך להימנע מכל טפול מענייניה של אותה גברת בכל הנוגע לכיסוי הביטוחי של אותם בעלי עסקים נושא שהיה מחוץ לגדר עסקו וסמכותו של העובד. במעשיו אלו העובד נכנס למצב של ניגוד עניינים בין תפקידו הציבורי ובין קידום אינטרס אישי של אדם שלישי.

לגבי האישום השני – ממי שמבקש להצטרף לשירות המדינה נדרשת מידה של דיוק ברישום מלוא הפרטים הנוגעים לנתוניו האישיים והעובד לא הקפיד על כך ומסר פרטים שלא תאמו את פני המציאות לעניין רמת השכלתו.

ביה"ד התייחס לכלל האוסר ניגוד עניינים: הכלל האוסר על ניגוד עניינים אוסר על בעל תפקיד להיות אף במצב שעלול להביא לניגוד עניינים או במצב בו קיים חשש סביר או אפשרות ממשית לניגוד עניינים ציטט ביה"ד את דברי ביהמ"ש העליון בבג"צ 531/79 סיעת הליכוד בעיריה נגד מועצת עיריית: **זאת ועוד: האיסור אינו רק על שיקול הדעת עצמו בביצוע הפעולה או התפקיד. האיסור הוא על הימצאות במצב בו עלול להיות ניגוד עניינים. מטרת הכלל היא למנוע את הרע בטרם יארע. הכלל צופה פני העתיד. אין זה מעלה ואין זה מוריד אם בפועל שיקול הדעת הוא ראוי. מטרת הכלל היא למנוע פיתוי מאדם ישר והגון, בחינת אל תביאנו לידי ניסיון. על כן, אין צורך להוכיח בפועל קיומו של ניגוד עניינים. די בכך שקיימת אפשרות ממשית של ניגוד עניינים (ב"ש 48/75 (רחמים ידיד נגד מדינת ישראל, פ"ד כט (375) (2)).**

וגם

בבג"ץ 5734/98 - צדוק עזריאל נ' ועדת-המשנה של מועצת מקרקעי: הכלל בדבר איסור ניגוד עניינים הפך, זה מכבר, לחלק מ"המשפט המקובל נוסח ישראל" שנוצר ונתגבש בפסיקתו של בית משפט זה

הכלל חל במיוחד לגבי עובדי ציבור מאחר וקיומו של שירות ציבורי סדיר אחראי ובעל עמדה ציבורית נאותה מחייב שיהיה אמון הציבור בו, ההחלטות של הרשויות הציבוריות הן ענייניות, נעשות ביושר ובהגינות, ללא משוא פנים וכי לכל אזרח הבא במגע עם השלטון ניתן יחס של שוויון.

ביה"ד התייחס להפרתם של סעיפים בכללי האתיקה כדלקמן:

סעיפים בכללי האתיקה:

סעיף 10.01: לא יהיה לעובד המדינה בין לעצמו ובין על ידי קרובו, סוכנו או שותפו, עניין אישי או תועלת כתוצאה ממילוי תפקידו ולא יבוא לידי מצב של ניגוד אינטרסים בין מילוי תפקידו לבין ענייני האישיים.

סעיף 10.04: עובד מדינה אשר מוטל עליו לטפל בענייניו של אדם אשר היו או יש ביניהם קשרי עבודה, חברות, משפחה או כל קשר אחר ואשר יש חשש כי עקב כך יושפעו שיקוליו המקצועיים, יפסול את עצמו מלטפל בעניין ויודיע על כך לממונה עליו.

סעיף 12.01: אסור לעובד המדינה לנצל את מעמדו או תפקידו בשירות המדינה לקידום עניין אישי שלו או של אדם אחר ולכל מטרה שאינה קשורה במילוי תפקידו.

ביה"ד הרשיע את העובד בעבירות של פגיעה במשמעת, אי מילוי הוראות, התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד מדינה.

ביה"ד גזר את דינו של העובד והטיל עליו את אמצעי המשמעת הבאים:

- נזיפה חמורה
- הפקעת משכורת קובעת אחת שתנוכה ב-10 תשלומים שווים ורצופים
- הורדה בדרגה אחת לפרק זמן של שנה